

Τα «Κλειδιά» για την αποτελεσματική συνεργασία γονέων παιδιών με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες, ειδικών και εκπαιδευτικών.

Ρήγα Ασημίνα

rigaasimina@upatras.gr

Φιλολόγος Δρ. Ειδικής Αγωγής

Διδάσκουσα με σύμβαση στο Τμήμα της Εκπαίδευσης και της Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία (ΤΕΕΑΠΗ), Πανεπιστήμιο Πατρών

Συνεργαζόμενο Εκπαιδευτικό Προσωπικό, ΕΑΠ

Βαρσαμή Μαρία

Καθηγήτρια Αγγλικής Γλώσσας, ΜΑ στην εφαρμοσμένη Γλωσσολογία

varsamimaria@hotmail.com

Η οικογένεια ενός παιδιού με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες καλείται να συνεργαστεί με πολλούς επιστήμονες διαφορετικών ειδικοτήτων, καθώς καμιά ειδικότητα από μόνη της δε διαθέτει τις γνώσεις και τα εφόδια που απαιτούνται για την εκπαίδευση των παιδιών που παρουσιάζει δυσκολίες. Σύμφωνα με τη Lacey (2001), η συνεργασία εκπαιδευτικών, θεραπευτών και κοινωνικών επιστημόνων ως ομάδα μπορεί να πετύχει τα καλύτερα αποτελέσματα.

1^ο ΚΛΕΙΔΙ: ΣΧΕΣΗ ΙΣΟΤΗΤΑΣ-ΑΡΧΕΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΟΤΗΤΑΣ

Η **ισότητα** ανάμεσα στα δύο συμβαλλόμενα μέρη (εκπαιδευτικούς - ειδικούς και γονείς) προϋποθέτει τον **αμοιβαίο σεβασμό**, την ανταλλαγή πληροφοριών και την από κοινού συμμετοχή στη λήψη των αποφάσεων (Τσιμπιδάκη, 2007). Η συνεργασία με τους γονείς θα πρέπει να βασίζεται σε μια σχέση ισότητας όπου ο καθένας θα βοηθά με τον δικό του τρόπο, ώστε να επιτευχθεί συμφωνία ως προς τις μεθόδους παρέμβασης και αντιμετώπισης του παιδιού (Αρτεμάκη, 2014).

2^ο ΚΛΕΙΔΙ : ΑΜΟΙΒΑΙΟ ΚΛΙΜΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ ΔΙΑΘΕΣΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Είναι απαραίτητο στα πλαίσια της συνεργασίας γονέων και ειδικών-εκπαιδευτικών να φροντίζεται από την πλευρά των ειδικών η δημιουργία μιας σχέσης εμπιστοσύνης και ενός κλίματος οικειότητας. Συμβαίνει μάλιστα συχνά το σχολικό περιβάλλον να είναι αυτό που φέρνει στο φως ένα πρόβλημα και γι' αυτό ιδιαίτερα ο εκπαιδευτικός οφείλει

να είναι ειλικρινής και ευαίσθητος. Αρχικά, πρέπει να συγκεντρώνει πληροφορίες για το οικογενειακό και κοινωνικό πλαίσιο του μαθητή, να καθοδηγεί με ειλικρίνεια και ευαισθησία τους γονείς ως προς τον τρόπο αντιμετώπισης του παιδιού και τις υπηρεσίες στις οποίες θα απευθυνθεί και κυρίως να εστιάσει στα θετικά του παιδιού και όχι στις ελλείψεις που παρουσιάζει (Αρτεμάκη 2014).

3° ΚΛΕΙΔΙ: ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΟΣ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Η συνεργασία θα φέρει τα μέγιστα αποτελέσματα εάν όλα τα μέλη είναι προετοιμασμένα για διαφωνίες αλλά συνάμα πρόθυμα να συνεργαστούν πάνω σε βάσεις αληθινού διαλόγου.. Η Gonzales-Mena (2006) προτείνει τη χρήση της προσέγγισης RERUN - ακρωνύμιο των αγγλικών όρων reflect (στοχάζομαι), explain (εξηγώ), reason (αιτιολογώ), understand (καταλαβαίνω), negotiate (διαπραγματεύομαι) (Γκιόκα).

4° ΚΛΕΙΔΙ: ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ – ΕΤΕΡΟΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ - ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΑΚΡΟΑΣΗ

«Η αποτελεσματική επικοινωνία στηρίζεται στις αρχές της αποδοχής όσων λέγονται, της ενεργητικής ακρόασης, των κατάλληλων ερωτήσεων και της διατήρησης της εστίασης» (Heward, 2011). Τόσο ο εκπαιδευτικός, όσο και ο ειδικός οφείλουν να δείχνουν κατανόηση στα συναισθήματα των γονιών και να τους αφήνουν χρόνο να εξοικειωθούν με την πραγματικότητα. Οφείλουν, επίσης, να αφουγκράζονται τις ανησυχίες των γονιών, να ενθαρρύνουν και να δείχνουν ενσυναίσθηση (Αρτεμάκη, 2014).

5° ΚΛΕΙΔΙ : ΥΠΑΡΞΗ ΚΑΤΑΛΛΗΛΩΝ ΧΩΡΩΝ

Η ερευνητική πρακτική τονίζει ότι η ύπαρξη του κατάλληλου χώρου για επικοινωνία αποτελεί βασικό παράγοντα για την επιτυχία της (Τσιμπιδάκη, 2013).